

HONVÉD

KATONAI FOLYÓIRAT
MEGJELENIK HAVONTA EGYSZER

RESPUBLICA

PETŐFI SÁNDOR

Republica, szabadság gyermeke
S szabadság anyja, világ jótévője.
Ki bujdosol, mint a Rákócziak,
Köszöntelek a távolból előre!

Most hódolok, midőn még messze vagy,
Midőn még rémes átkozott neved van,
Midőn még, aki megfeszíteni
Kész tégedet, azt becsülik legjobban.

Most hódolok, most üdvözöllek én,
Hisz akkor úgy is hódolód elég lesz,
Ha a magasból ellenidre majd
A véres porba diadallal nézek.

Mert győzni fogsz dicső republica,
Bár vessen ég és föld elédbe gátot,
Miként egy új, de Szent Napóleon,
Elfoglalod majd a kerek világot.

Kit meg nem térít szép szelid szemed,
Hol a szeretet oltárlángja csillog,
Majd megtéríti azt szilaj kezed,
Melyben halálos vésznek kardja villog.

Te lélsz a győző, a diadal-iv
Ha elkészül, a te számodra léssen,
Akár virágos tarka pázsiton,
Akár a vérnek vörös tengerében!

Szeretném tudni, ott leszek-e én
A győzedelmi fényes ünnepélyen?
Vagy akkorára már tán elvisz az
Enyészets ott lenn tart a sírba' mélyen? —

Ha meg nem érem e nagy ünnepet,
Barátim, emlékezzetek meg rólam...
Republicanus vagyok s az leszek
A föld alatt is ott a koporsóban!

Jertek ki hozzám, s ott kiáltatok
Síromnál éljent a republicára,
Meghallom én azt, s akkor béke száll
Ez üldözött, e fájó szív porára.

(Pest, 1848.)